

Блѣдый гласъ ме нѣговъ привео въ трепеть,
 И садъ ми ющъ дръкѣ цѣлый животъ,
 Аравїи и Египта гордость
 Умео самъ смирити въ покорность,
 Вѣроломногъ привео Хиркана;
 А сада ми чезне моа слава,
 Око града силнѣ вѣкъ чземъ,
 Разаренныхъ войновъ слѣди видимъ,
 Савъ се Народъ на ме возмѣшавъ,
 О мало ми виси тек' и глава,
 Но свемъ томъ конецъ а положъ,
 Кадъ кровь Гражданъ на средъ града сложъ,
 Изъ кривѣ море сотворити,
 И велико и мало смирити,
 Ющъ престола Хищникъ у пелена
 Овитаетъ, его жизнь мала;
 Мечемъ овимъ нѣга умертвити,
 Свимъ воиномъ хоѣъ завѣшати,
 И кадъ нѣга тимъ пѣтемъ увѣемъ;
 Безпечална а себе сотворимъ,
 Тадъ спокойне иматиѣъ часе,
 Возвишавать на небеса гласе,
 Прославлати Ювиша великогъ,
 Цара Боговъ и Творца Вселенскогъ:
 Промыслите, **С** мои велмежи!
 Есѣа' благїи ти мои совѣти,